

Råstofdirektoratet.

3900 Nuuk

Email: bmp@nanoq.gl

Nuuk, den 7. marts 2012.

Vedr. Offentlig høring vedr. London Mining Greenland A/S' ansøgning om udvidelse af området for efterforskningstilladelse 2009/16 (Isua) og Offentlig høring vedr. ansøgning om godkendelse af aktiviteter i 2012 under London Mining Greenland A/S' efterforskningstilladelse 2009/16 (Isua).

Timmiaq tillader sig at se ovenstående to høringer i sammenhæng, da de er fra samme ansøger og handler om samme areal.

Generelle betragtninger

I den første ansøgning, som er en ansøgning om udvidelse af et efterforskningsområde, står der, at "en efterforskningstilladelse kan populært sagt sammenlignes med en arealtildeling". Timmiaq tillader sig, at stille spørgsmål til, om dette er rigtigt. Arealtildelinger gives efter

Areal- og planlægningslovgivningen, når der skal etableres anlæg, der ekskluderer almenheden fra brug af området. Efterforskningstilladelser ”giver i sig selv kun mulighed for (at) foretage meget begrænsede geologiske undersøgelser med håndholdte redskaber”. Det må derfor vurderes om ikke øverststående ansøgning er et misbrug af efterforskningstilladelsessystemet, da der ikke skal eftersøges noget i det område, som udvidelsen dækker.

Overordnet betraget danner de to ansøgninger baggrund for, at der kan laves et over 40 km langt ar i vegetationsdækket idet ”De ansøgte aktiviteter fokuserer på opbygningen af tre feltlejre, hver med plads til ca. 80 mand. Opbygningen af disse feltlejre indbefatter samtidig anlæggelse af ca. 40 km arbejdsveje, etablering af stenbrud, oplagringsplads og brændstofdepot, samt opførelse af en bro med en spændvidde på 110 meter over elven Kugssua.” Det fremgår af det til ansøgningen vedlagte materiale, at dette anlægsarbejde forventes udført af lokale entreprenører med en enkelt miljøsagkyndig person som garant for arbejdets kvalitet. Er denne person frit svævende i luften, eller har han et firma eller en offentlig myndighed i ryggen som fagligt bagland, og hvem skal afgøre tvivlstilfælde. Spørgsmålet er, om dette set up er nok til at sikre, at der ikke efterfølgende kan ske store erosionsskader i terrænet. Erosionsskader som er umulige at udbedre inden for en overskuelig fremtid. Her skal tænkes på, at entreprenørerne i Nuuk har en stor del af deres erfaring med brug af entreprenørmaskiner fra den årlige sne-rydning. At det kan gå gruelig galt uden den rette ekspertise, kan man erfare ved selvsyn, ved at se på den anlagte arbejdsvej fra Qassiarsuk nord om bugten til Kiattut, eller ved at orientere sig i Voldgiftssagen mellem Nukissiorfiit og Pihl og Søn angående anlægget i forbindelse med vandkraftværket i Qorlortorsuaq, hvor en stor del af sagen handler om terrænødelæggelser.

Det kan derfor undre, at der ikke fra starten af ligger en præcis arbejdsbeskrivelse af, hvordan bl.a. vejen skal etableres, men at det skal foregå ad hoc med en enkelt miljøansvarlig person som kontrollant. Desuden er det uafklaret, hvor længe den ansøgte arbejdsvej skal fungere, inden (eller om) den skal erstattes af noget mere blivende. Og hvad der præcis skal ske med det anlagte, hvis der ikke gives udnyttelsestilladelse ved Isua.

Ved rensdyrtællingen fra fly i marts/april 1993 blev der også fløjet over Narsarsuaq og Ujarassuit Nunat. Sidstnævnte område blev fløjet et par dage efter, at der havde været føhn i området. Området var næsten helt snedækket, men sneoverfladen var smeltet, så at hele området så ud som om, det var dækket af hvid kageglasur. Lange sporbaner og de få rensdyr, der blev set i området, viste, at rensdyrene flygtede fra området. Alle sporbanerne endte lige nord for vandfaldet i Ilulialik, hvor elven er smallest, og hvor der var is, således at rensdyrene kunne passere vestpå ud mod Narsarsuaq. Dette er tydeligt et sted, som er en sikkerhedsventil for rensdyrene i Ujarassuit Nunat, hvis de skal undgå at lide sultedøden, når sneen får en isskorpe. Men spørgsmålet er, om rensdyrene stadig vil krydse elven nord for vandfaldet, når de derudover skal krydse en arbejdsvej, og der ligger to arbejdslejr lige i nærheden.

Noget man også med rimelighed kan nævne, er den åbning til baglandet som vejen giver. Da de byggede Buksefjordsvandkraftsværket forlangte den grønlandske (lokale) arbejdskraft, at de kunne gå på jagt når de var i området, og fanger og fritidsjægere fra Nuuk blev kørt op til søen, og fik i flere tilfælde kørt både op til søen, og fangsten transporteret ned til fjorden på byggeriets lastvogne. Det blev et kæmpe forbrug af de rensdyr der var i området, der før havde været rensdyrreservat. Den samme problematik har der været med vejen fra Sugar Loaf og ind til punkt 641 ved Indlandsisen (bag Kangerlussuaq). Først var der bom, så blev den åbnet, så blev der kørt, og nu skændes de om hvem der forstyrrer de tilbageværende rensdyr mest.

En lignende problematik vil der med stor sandsynlighed komme i forbindelse med vejen som London Mining ansøger om.

Specifikke bemærkninger med relevans for fuglelivet i det berørte område:

- I umiddelbar nærhed af havneområdet i Qugssuk ligger en række mindre øer med en pæn bestand af en række ynglende mågearter, muligvis havterne og ederfugl. Disse øer skal sikres en zone med sejl- og færdselsforbud i yngleperioden.
- Det skal allerede nu, eller senest under ansøgning om udvindingstilladelse, undersøges, hvorvidt ”tailings” eller andre udledte materialer vil kunne påvirke muslingeban-

ker i den nordlige del af godthåbsfjorden. Disse muslingebanker har i dag en væsentlig betydning, som fødekilde for en stor del af den i Grønland overvintrende bestand af ederfugle fra Grønland og Canada. Herunder, hvorvidt der kan blive tale om ophobning af f.eks. tungmetaller i muslinger og efterfølgende ederfugle og mennesker/rovdyr.

- I forbindelse med anlæggelse af anlæg, skal sikres passende foranstaltninger således, at der ikke sker forstyrrelse, ved f.eks. helikoptertrafik, sejlads m.m., af de betydelige fuglefjelde, der er i den indre del af Godthåbsfjorden og særligt ved Ilulialik's munding.
- Der skal laves undersøgelse af hvor og hvor store bestande af gæs (canadagæs og blisgæs), der raster forår og/eller efterår på det lavtliggende Narssarsuaq-område. Herunder om der skal være restriktioner på færdsel i dette område nord for vejen på visse tidspunkter af året. En undersøgelse af denne problemstilling kan evt. foretages ved flyrekognoscering i maj og september.

Med venlig hilsen

Hasse Hedemand
sekretær for Timmiaq
Fugleforeningen i Grønland